

Barack Obama belichaamt ons verlangen naar menselijk en duurzaam leven

De financiële crisis is een blessing in disguise. Een kans om het echt anders te gaan doen. Want er klopt iets niet in hoe we het doen met z'n allen en hoe we met elkaar omgaan. Dat voelen we allemaal wel. Niets voor niets zijn zoveel mensen blij met Barack Obama. Er moet iets veranderen. Maar wat precies? Het gaat over verdeling van macht en rijkdom. Maar hoe dan? Zomaar weggeven wat we in jaren hebben opgebouwd? Samenwerken met mensen die we niet vertrouwen? En toch, we voelen ons steeds minder op ons gemak bij ellende, of het nou in het groot is of in het klein. Oorlog en honger ver weg, maar evengoed falend onderwijs en tekortschietende zorg dichtbij, we kunnen er steeds minder tegen. Gelukkig maar, want dan kan er iets veranderen. Tenminste, als genoeg mensen het willen. De financiële crisis is een uitgelezen kans om alles wat we niet meer verdragen aan te pakken.

Wat is er gebeurd?

In alle drukte en opwindning van de jacht naar groter en meer zijn we kwijtgeraakt wat we eigenlijk willen, waar we ten diepste naar verlangen. Wat willen we graag onbevangen, creatief en inspirerend zijn. Zeker, stevig, vastberaden – innerlijk en uiterlijk. We verlangen naar eenvoud en kwaliteit, eenheid en verbondenheid. Inderdaad, precies wat we zo bewonderen in Obama! Daarom zijn zoveel mensen blij met hem. Want hij belichaamt dat verlangen, hij is die hoop op verandering. Want diep van binnen willen we allemaal graag ruimhartig en ruimdenkend zijn. Zijn we het misschien ook wel. 'Cool, calm and collected,' zoals Obama. Authentiek en kwetsbaar, zoals steeds meer jonge mensen. En vrij van oordeel, vrij van angst, zoals de grote spirituele leraren ons voorleven. Maar hoe komen we daar? Door deze crisis tot op de bodem te doorleven.

De financiële crisis gaat ook door - en komt weer terug - totdat we de boodschap hebben begrepen. We kunnen er niet langer op los leven, op de pof en ten koste van anderen

- liefdeloos, zonder besef van wat we aanrichten. Uitbuiten van andere mensen en uitputten van de aarde, uitsluiten van anderen en uitschakelen van tegenstanders – het gaat zo niet langer. Zeg maar alle dingen die je niet kunt uitleggen aan je kinderen. Dus zonder moeilijke woorden en 'lekker belangrijk' begrippen en verhalen. En dat 'aanrichten' is misschien ook wel het verband tussen de opstapeling van crises: kredietcrisis, klimaatcrisis, energiecrisis, voedselcrisis en niet te vergeten alle oorlogen die we voeren over natuurlijke rijkdommen.

De jacht naar alsmaar meer

We zijn onszelf kwijtgeraakt in een jacht naar alsmaar meer. En waar gaat het over? Geld, status, macht – zaken waar je nooit genoeg van kunt krijgen. Roem en fortuin – allemaal illusies. We zijn er wezenloos van geworden. Letterlijk: zonder wezen. We zijn ons wezen kwijtgeraakt. Kwijt wie we in wezen zijn. De crisis waar we in zitten kan ons helpen uit te vinden wie we zijn, wat we willen, en wat we kunnen worden. Mensen die liefdevol met elkaar willen leven. In een omgeving waarin niemand de baas speelt. Geen vooropgezette bedoelingen. Geen verborgen agenda's. Geen machtsspelletjes. Geen manipulaties. Echt samen leven. De wereldwijde beweging is duidelijk. Steeds meer mensen willen dat het om mensen gaat. Zodat zoveel mogelijk mensen tot hun recht kunnen komen. In een wereld waarin iedereen zich gezien voelt en meetelt - en daarom ook meedoet. Waarin mensen geen nummers zijn, kinderen en patiënten geen elektronische dossiers, medewerkers geen fte's.

De stap naar echt samen leven

Deze crisis geeft ons de kans een volgende stap te zetten naar echt samen leven. Een stap die alles te maken heeft met oprechte aandacht en werkelijke betrokkenheid – voor onszelf, elkaar en onze omgeving. Met een groot woord: Liefde. Want liefde is het cadeau dat op de bodem van het dal op ons ligt te wachten. Liefde voor elkaar en liefde voor het leven – menselijk en duurzaam. De economische kans die dat oplevert is niet te begripen.

